

ikke en større eller mindre Del deraf forsvinder i Mellemhandlernes Lommer.“ Det er klart, at et saa lille eller et endnu mindre Beløb, som der kun kan være Tale om i denne Forbindelse for den enkelte, ikke vil naa ned til Konsumenterne, og nogen større Nedsættelse vil ikke kunne naas, da allerede en Nedsættelse af denne Art vilde være ganske skæbnsvanger for Erhvervet. Den vilde heller ikke, som det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) forleden Dag omtalte, kunne gøre sig gældende i Priseniveauet, da en saadan lille Nedsættelse ikke betyder tilstrækkeligt overfor Svingningerne i Sukkerets Markedspris. Hermed er det da sikkert givet, at ligesom Staten ikke møder frem med særlige Krav, saaledes maa man ogsaa se bort fra Konsumenterne, for saa vidt som der ikke tilføres dem nogen Fordyrelse; og det er der jo slet ikke Tale om. Og det glæder mig da ogsaa, at der heller ikke fra nogen Side i Salen under disse Dages Debat er regnet med noget Beløb paa dette Punkt som en Lettelse i det hele Toldlovsforslag.

Jeg maa maaske endnu tilføje, at naar man kalder Sukkerindustrien for et Monopol, saa er det i hvert Fald et Monopol af en ret ejendommelig Art, eftersom det ikke let kan bestemmes, hvor lidt eller hvor meget Sukker der skal tilføres Markedet, naar den indenlandske Produktion dækker det meste af Landets Forbrug og Toldgrænserne ikke ere højere, end Tilfældet er. Og det maa heller ikke her glemmes som et betydningsfuldt Moment i hele denne Sag, at dette Monopols Virksomhed staar i Forbindelse med den Kendsgerning, at i vistnok intet andet Land er Sukker som Forbrugsartikel saa billigt som i Danmark. I Marts Maaned 1905, altsaa netop i den for Sukkerindustrien her i Landet gunstigste Periode, lod det engelske Handelskammer optage en Statistik over Detailprisen for Sukker i de fleste europæiske Hovedstæder, og den gav til Resultat, at Amsterdam stod højest med 40.3 Pfg. og København stod lavest med 21.2 Pfg. — 2 Pfg. lavere end selve London. Dette er altsaa Resultatet af disse 15 Aars Virksomhed under de gældende Bestemmelser: et stærkt øget Forbrug — det er nu dobbelt saa stort som i 1890 — af en god Vare, der er billigere end i andre Lande, og hvis Afsætning sker under gode, sunde og stabile Handelsforhold.

Jeg skal hermed slutte disse Bemærkninger. Den foreslaaede Reform skal ikke finde Sted med Krav fra Statskassen for

Øje; den kan ikke eller kun i ganske forsvindende Grad finde Sted med Fordel for Konsumenterne for Øje. Det vil sige: Statskassen vil intet Udbytte have, og Konsumenterne kunne intet Udbytte faa. Tilbage bliver da kun Hensynet til den tredie Faktor, der er interesseret i dette Spørgsmaal, og der tør sikkert derfor kunne regnes med god Villie fra alle Sider til at løse Spørgsmaalet saaledes, at den indenlandske Producent og derigennem store Dele af vort Samfund kunne være tjente med denne Løsning.

At genere den store danske Sukkerproducent til Fordel enten for Udlandet eller for nogle ganske faa ny Raffinører eller store Mellemhandlere, kan jo ikke være i Lovgivningsmagtens Interesse. Som det danske Sukkererhverv i Øjeblikket staar i dansk Erhvervsliv, er det Udtryk for over en Menneskealders dygtige tekniske og forretningsmæssige Arbejde og Udslag af et stort og omfattende og ofte under vanskelige Forhold og haarde og store Ofre foretaget Kulturarbejde indenfor Landbruget. Store Værdier ere knyttede til det og titusinder af Menneskers Virksomhed og Eksistens er afhængig af det. Det er overhovedet en Faktor, hvis nationaløkonomiske Betydning i vort Lands Husholdning ikke maa undervurderes. Jeg tillader mig derfor at udtale det Haab, at dens Skæbne maa blive afgjort her under fuld Forstaaelse og efter Billigheds og Retfærdigheds Lov.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem, der nu talte, fremførte en hel Mængde Tal, som efter hans Synspunkt skulde kaste Lys over Rentabiliteten af Sukkerproduktionen. Det ærede Medlem glemte imidlertid et andet Tal, som jeg kunde have lyst til at fremføre, og som kaster et endnu stærkere Lys over Produktionen, og det er Kursen paa Sukkerfabrikkernes Aktier. De noteredes i Gaar paa Børsen til 171, og til Trods for, at der nu er fremsat et Forslag, der vil bringe Beskyttelsen paa Sukkeret ned, og til Trods for, at vi i den mellemliggende Tid have haft en Diskonforhøjelse, ere Sukkerfabrikkernes Aktier dog i Stigen. Jeg tager det som et fulgyldigt Bevis for, at Sukkerfabrikkerne meget vel kunne taale den Nedsættelse i Beskyttelsen, som her er foreslaaet.